

Rolmodellen

BIANCA DE JONG-MUHREN

Bianca de Jong-Muhren is voorzitter van de NBA.

Op 5 maart jl. hadden we een prachtig NBA-evenement in het kader van Internationale Vrouwendag, met als thema 'rolmodellen'. Voor het eerst in de geschiedenis van de NBA hebben we zowel een vrouwelijke voorzitter, als een vrouwelijke algemeen directeur en ook nog eens een vrouwelijke voorzitter van de Young Profs. Waarom is dat zo belangrijk?

Ik neem u even mee terug naar de Olympische winterspelen van vorige maand. Daar heeft de wereld twee vrouwen in actie gezien met ieder hun eigen prachtige verhaal. Allereerst Francesca Lollobrigida, die op haar vierde winterspelen goud won op de drieduizend en de vijfduizend meter. Drie jaar eerder werd zij moeder; elk weldenkend mens zou op dat moment haar schaatsen aan de wilgen hebben gehangen, maar niet Lollobrigida. Zij had de droom van een gouden medaille - het hoogste wat ze daarvoor had behaald was zilver - en werkte samen met de Italiaanse schaatsbond aan een trainingsprogramma dat werkte voor haar persoonlijke situatie. En het resultaat was ernaar; op haar 35ste verjaardag reed ze voor een uitzinnig thuispubliek een nieuw Olympisch record en won tweemaal

goud. Lollobrigida toonde aan dat het mogelijk is om zowel moeder als topsporter te zijn, als er door je omgeving maar rekening wordt gehouden met je persoonlijke situatie. Dit voorbeeld reikt natuurlijk veel verder dan alleen de topsport. Want als je Olympisch kampioene kan worden als je moeder bent, kan je toch ook een succesvolle carrière (bijvoorbeeld als accountant) combineren met het moederschap? Mits de organisatie je de ruimte geeft om het samen in te richten op een manier die bij jou past.

Daarnaast onze eigen Jutta Leerdam. Er is vrijwel geen Nederlander die géén mening had over Jutta. "Je kan toch geen topsportcarrière combineren met een jetsetleven? Wat moet je met die Jake Paul? Waarom heb je zoveel make-up op? Doe je nog wat anders dan foto's en filmpjes op Insta zetten?" Maar deze 'diva' legde al die kritiek naast zich neer en geloofde er met heel haar hart in dat deze manier voor háár het beste werkte. Richtte twee jaar voor de spelen haar eigen schaatsteam op, zodat ze de vrijheid had om haar trainingsprogramma volledig af te stemmen op haar eigen behoeftes. Wilde voor dé race geen interviews geven. Zag tijdens die duizendmeterrace twee ritten

voor haar Femke Kok een Olympisch record rijden. En toch reed Jutta met stalen zenuwen de race van haar leven en won die felbegeerde gouden plak.

Er zijn nu in Nederland en ver daarbuiten héél veel jonge meiden die zien: dat kan ik ook. Ik mag gewoon mijn eigen pad volgen, wat iedereen er ook van vindt. Ik mag - hoe on-Nederlands - groots dromen en het hoogst haalbare nastreven. En als een Westlands meisje Olympisch kampioen kan worden, kan ik het ook!

Toen ik dat jonge meisje was, was mijn grote rolmodel de Hongaarse Judit Polgar. Zij deed in de schaakwereld wat niemand voor mogelijk had gehouden: ze kwam in de mondiale top 10 van de mannen en versloeg zelfs de grote Gary Kasparov (die jarenlang had verkondigd dat vrouwen niet op hetzelfde niveau konden schaken als mannen). Ik dacht: als zij het kan, waarom zou ik het dan niet kunnen? Voor de liefhebbers is er op Netflix een film over haar leven verschenen, *The Queen of Chess*.

Ook ons vak kent rolmodellen, jong en oud, man en vrouw. Wie was of is jouw rolmodel? Of ben jij er zelf een? ←